

Locus amoenus

Eva-Stina Byggmästar

Locus amoenus

Suomentanut

Marko Niemi

U
O
S
P
O
S

Osuuskunta Poesia
Helsinki

Ruotsinkielinen alkuteos *Locus amoenus*
© Eva-Stina Byggmästar 2013

Suomennos
© Marko Niemi 2013

Ulkoasu: Marko Niemi
Kannen kuva: Reija Palttala
ISBN 978-952-305-000-6
ISBN 978-952-305-001-3 (PDF)
Painopaikka: Hansaprint Oy, Vantaa 2013

*Jos oletkin unohtanut jo kaiken,
muistutan sinua elämästäimme,
kauniista, suloisista päivistämme.*

Sapfo

I

Muistatko ruusunvälkkeen
leikkisän, sanohan, muistatko
smaragdisen kevään?

Muistan toki, punaiset korallipuut,
simpukat kirjavat, karpitkin
niin kuin nereidien tanssin

ja peikkotarhan laaksot. Muistan
sinut, sulokkaan donnan, krinoliinin
ja suippokärkikengät, tornikampauksesi.

Muistan miten liihottelit sinne ja tänne
kantaen pienessä rusettikorissa
saksanpähkinöitä ja kasteisia ruusuja.

Muistan miten ihanasti luit minulle
runon jossa kaikki yhdistyy,
hengittää ja nauraa! Muistan huoneen,

sen korkeat ranskalaiset ikkunat,
muistan ottomaanin, tuoksut: mausteita –
neilikkaa, inkivääriä, kanelia – ja kaakaota!

Muistan kun vedit minut syliisi
egyptiläisen kissan kulkiessa
ohi Venuksen suihkulähteen.

II

Heti palatsin portilta
häämöttää
valtava vesipeili.

Puksipuita,
paloiksi leikattuja.

Puiston aamussa
avautuneita
päivänkakkaroita.

Paikkaan jota pidät
huoneenasi
ripustat puupiiroksia
ja kaiveruksia palmuista,
kurpitsoista, persimoneista,
pelakuista ja persikoista.

Kahisevassa leningissä
vaellat puiston halki –
vaellat pitkiä, hitaita
hiekkateitä pitkin.

Yksi ihmeellinen päivä
se vain oli –
silti ihmeellisempi
kaikkia muita
ihmeellisiä päiviä.

Minulla oli
medaljonki
jossa pidin kuvaasi,
pehmeää katsettasi.

Kuljimme hiljaa
puistossa – kuuntelimme
suihkulähteiden solinaa,
lintuja, lampaita.

Ja haluan niin antaa sinulle
helmiä ja hiusnauhan,
haluan antaa
pinjansiemeniä, appelsiineja,
taateleita ja kaakaota.

Sinä hivelet
pieniä kultaista
sfinksiä.

Leninkisi laskoksessa
lepää ruusunlehti.

Olimme hippasilla
pursuilevan
päärynäpuun alla.

Vain sinä tiedät
miten hulluna olen
kirsikoihin
ja orvokkeihin.

Yksisarvinen jätti perääsi
pieniä kavionjälkiä,
sydämen muotoisia.

Sinä sommittelet huviksesi
pinkeistä, paksupäisistä
pioneista kimpun
punaiseen porfyrymaljaan.

Samettiseen lippaaseen
piilotat herukoita,
kuivattuja viikunoita.

Puistossa on kaksi lähdettä –
karitsat ja uuhet
juovat niistä kyllikseen.

Jostain ihan läheltä
kuului satakielen laulua –
se kantautui
Demeterin
patsaan luota!

Hakeuduimme suojaan
kesäiseltä kaatosateelta
kuusaman valtaamaan
huvimajaan.

Sinä ripustit
kukkaseppeleitä
ja köynnöksiä
Pomonan kunniaksi.

Sinä haluat
minut lähellesi, haluat
että olen luonasi
samoin kuin vesi solisee
omenapuiden oksilla
ja ruusut tuoksuvat.

Kylki
kylkeä vasten
ja kirjottu ruusu.

Kahdeksankulmaisen järven
kulmassa voi nähdä
vaaleanpunaisten lumpeiden
tuhansien terälehtien
avautuvan
ja joutsenten uivan.

Neljä karyatidia
kannattelee
huvimajan kattoa.

Sinä solmit
taivaansinisen rusetin
lampaan kaulaan.

Suihkulähteen luona
pronssipatsas –

uinuva Eros
kutreineen,
siipineen –

lepäilee
marmorista veistetyllä
untuvatyynyllä.

Leikimme puistossa
kuurupiiloa – sinä löysit
minut lempipiilostani
ruusualttarin takaa.

Kristallimalja tulvillaan
kimaltavia granaattiomenia, makeita
rypäleitä, maljan vieressä kuva:
egyptiläinen kissajumalatar Bastet –
ilon, tanssin ja onnen jumalatar.

Hedelmät olivat sinulle
safireja, rubiineja
suloisempia.

Sanotaan että sielua
punnitaan vaa'assa –

Aion pysyä luonasi
loppuun asti,
aion suudella
siipiäsi.

Istut gondolissa
pienen, valkotöyhtöisen
auringonvarjon alla
katsellen laaksojen notkemia,
kukkuloiden vehmautta.

Galantti, elegantti –
sinä riisut hansikkaasi
ja silität ihoani.

Etanoita ja köynnöksiä
kiemurtelee
kivikaiteella
kukkivien pensaiden
tuuheassa kasvustossa.

Pelikortteja,
venetsialainen naamio,
kaksi mailaa
ja sulkapallo
lojuu yhä
nurmella.

Sovimme tapaamisen
Florin kukkulalle, lähelle
äskän puhjennutta
punavalkoruudullista
ruusupensaikkaa.

Ja paviljonki –
soreasti koristeltu
koukeroin, kiemuroin,
kaareilevin ja aaltoilevin
vyörenkain, palmunoksin
ja simpukoin – kaikki
sievissä pastellisävyissä.

Riisipaperitapeteissa
itämisiä kukkakuvioita –
kukkaset pyörivät ja hyörivät
hurmaavasti keskenään.

Pahkaiset omenapuuvanhukset –
onttoja kuin savupiiput –
kasvattavat yhä vuosittain
pyöreäposkisia hedelmiä
lehdossa – keisarinliljojen
ja palsamien seassa.

Hiivin
sinun luoksesi –
silkkiyöpuvussa,
paidassa jossa on
pitsikanttaukset hihoissa
ja kaularöyhelö.

Iltapäivän valo tulvii
sisään, saa soikean huoneen –
pehmeät nojatuolit, pienen
kahvipöydänkin –
säihkymään eleganssia
ja kodikkuutta.

Kultaisen pöytäkellon
toisiinsa kietoutuneet hahmot
näyttävät lemмен voiton
ajasta.

Kultapronssilampeteissa
ja haarakynttelikössä palavien
vahakynttilöiden päälle
on siroteltu satunnaisesti
ruusunnappuja ja lehtiä,
ne säteilevät lämmintä,
kutsuvaa tunnelmaa
buduaariisi.

Sinä asettelet hedelmiä
runsaudensarven muotoon
ja tuhlailet etenkin sitruunoita.

Lumottuina! Pihkassa!
Silmäilevät toisiaan
Euterpen ja Polyhymnian
patsaat
kädet anellen.

Kultaista lyyraasi
ei saa koskettaa kukaan –
paitsi minä.

Puiston siimeksessä,
kesyttömässä sopukassa:
nymfin luola.

III

Oi, Ruusu! Näethän,
miten paljon minulla on vielä opittavaa
rakkaudesta, itseni unohtamisesta
ja intohimosta – riittääkö tämä elämä
ensinkään sen kaiken oppimiseen?

Aion opetella puhumaan
vain mukavista ja ihanista asioista
lähelläsi!

Opettelen puhumaan vain ilontarhoista
joissa lemменparit lepäilevät divaaneilla
pehmeisiin tyynyihin nojailleen, eikä heitä
kiusaa auringon paahde, ei hyytävä kylmyys!

Opettelen puhumaan puutarhoista
joissa lemменparit saavat kyllikseen hedelmiä,
pätkinöitä ja rubiininpunaista rypälemehua!

Kymmenentuhatta päivää ja yötä
sepitän sinulle säkeitä, lemmenhuumaisia –
viimeiseen hengenvetooni asti
puhun vain rakkaudesta.

